

Gràcies a El Corte Inglés

À

Mai m'hauria imaginat que una publicitat d'El Corte Inglés em pogués donar una alegria. I ves per on, el seu tradicional anunci de la «vuelta al cole» me l'acaba de donar. Enguany la versió catalana de la seva publicitat parla de «la tornada al col·legi» i només de llegir aquesta paraula gairebé m'he emocionat. Ja fa molts anys que la paraula «escola» ha arraconat la paraula «col·legi» sense que, per molt que m'hi trenqui el cap, en pugui esbrinar el motiu. Puc trobar una explicació a l'entusiasme amb què tants es van adherir a dir cava al xampany. I era aquella mena d'orgull patri -tan ben promogut- de pensar que tenim un producte nostre que ens identifica a tot el món com la Sagrada Família i que ens fa diferents, grans, únics.

D'alguna manera l'esforç que van fer tants milers de persones per acostumar-se a dir cava al xampany neix d'un ressort semblant al que els impulsa a apuntar-se a la gigafoto, la gigaonada i totes aquestes demostracions identitàries amb un entusiasme fora de mida. N'hi ha prou amb dir «ho celebrarem amb xampany» i veure com s'afanyen a corregir-te («vols dir cava, oi?») per adonar-te de com la ideologia determina la manera de parlar; són coses que explica la sociolingüística. També s'entén que des d'aquest punt de vista hi hagi aquella tendència a batejar algunes escoles bressol (sí, allò que els catalans no ortodoxos en diem col·loquialment *guarderies*) amb noms propis bastant malparits per pronunciar-los si no ets d'aquí: «Xerric-Xerrac», «Moixiganga»... Suposo que algun dia s'hi afegiran «Xipolleig» o «Setze jutges d'un jutjat», temps al temps. Però, per moltes voltes que hi he donat, mai no he pogut entendre per què l'escola s'ha imposat al col·legi d'una manera tan abassegadora. És curiós veure com alguns avis, relativament joves, et parlen de l'escola a la qual van els seus néts i del col·legi al qual anaven ells. Suposo que d'alguna manera inconscient comprenen que l'escola de la seva néta o el seu nét, que va a classe amb el lu, el Pau, el Pol o el Nil, no té res a veure amb el seu col·legi. Però el significat d'aquell lloc és el mateix i els neguits escolars, els mateixos. Parafrasejant el Raimon, diria que «jo vinc d'un col·legi»; i, com que en tinc tants bons records, m'agrada reivindicar-ne el nom.